U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. L.,** zastoupené advokátkou JUDr. Hanou Hrubešovou se sídlem Husovo nám. 17, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 65 Az 432/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2005 č.j. OAM-1629/VL-19-08-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2007 č. j. 65 Az 432/2005 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna soudem ustanovené advokátky JUDr. Hany Hrubešové **s e u r č u j e** částkou 4800 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala včas kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného, jímž jí nebyl udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle ust. § 91 tohoto zákona.

Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku dovodil, že důvody, které žalobkyně uplatňovala, nejsou podřaditelné pod žádný z důvodů pro udělení azylu. Neshledal rovněž překážky vycestování do země původu ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti stěžovatelka obecně uvedla, že v jejím případě došlo k pochybení správního orgánu, který nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, důkazy, které si opatřil, nebyly úplné a rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů. Navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení krajskému soudu.

Krajský soud usnesením ze dne 2. 4. 2007 č. j. 65 Az 432/2005 - 38 vyzval stěžovatelku, aby prostřednictvím ustanovené zástupkyně doplnila ve stanovené lhůtě kasační stížnost údajem o tom, v jakém rozsahu rozsudek napadá, a důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože kasační stížnost nesplňuje podmínky ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. – není v ní definován rozsah napadení rozhodnutí soudu a není uvedeno, které důvody podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou uplatňovány.

V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že kasační stížnost je podána z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Dále uvedla, že „konkrétní důvody nesprávného posouzení uvedené právní otázky uvedla stěžovatelka v kasační stížnosti ze dne 7. března 2007 a v plném rozsahu na ně odkazuje.“

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje podmínky pro to, aby na jejím základě bylo možno zkoumat její přijatelnost a případně rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Důvody kasační stížnosti i přes její doplnění stěžovatelka neučinila dostatečně seznatelnými, aby odpovídaly zákonným kasačním důvodům podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatelka tyto důvody nijak nekonkretizovala, neuvedla, jaké konkrétní vady v úsudku se měl krajský soud dopustit a z čeho ji stěžovatelka dovozuje. Pro tento nedostatek není možno v řízení dále pokračovat, protože Nejvyšší správní soud není ani povinen, ani oprávněn za stěžovatelku domýšlet konkrétní důvody kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť podle ust. § 32 odst. 5 zákona o azylu má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci azylu odkladný účinek přímo ze zákona.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto určil odměnu advokátky částkou 4200 Kč, a to za dva úkony právní služby po 2100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění]. Dále jí byla přiznána náhrada hotových výdajů v částce 600 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celková přiznaná částka tedy činí 4800 Kč a ustanovené advokátce bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu